

MINI:

Nästan. Eftersom batterier är farliga måste du lägga dem i den lilla röda lådan där borta, i batteriholken. Då kommer sopbilen och hämtar batterierna.

MAX:

Coolt! Nästa gång ska jag uppfinna en batteriholk som kan prata. Då ska den säga: "Komsi komsi alla små batterier. Hit ska ni!"

(Mini gäspar)

MINI:

Nu är jag trött Max. Vi har ju både ätit picknick och badat - och fiskat.

MAX:

Och slängt skräp. Glöm inte det, Mini! Vet du, nästa gång kan vi ta med egna vattenflaskor istället för läskburkar. Då slipper vi skräp.

MINI:

Det kan vi Max, det är klokt tänkt - men nu är det dags att promenera hem till tippen igen.

MAX:

Nää – blå. Jag är trött.

BERÄTTAREN:

Max ställer sig med armarna i kors. Men så lyser hen upp.

MAX:

Titta, där kommer sopbilen!

MINI:

Ja, vi kanske kan få åka med den hem till tippen nu när vi har hjälpt till att plocka skräp. Och vet du Max, sopbilen körs faktiskt på biogas, som man gör av bananskal och andra matrester.

MAX:

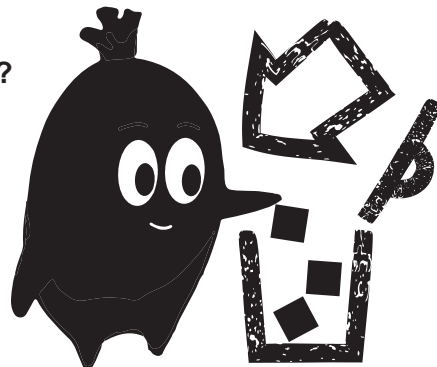
Men man ska inte stoppa bananskal i tanken – det ska i bruna påsen först!

BERÄTTAREN:

Max och Mini fick åka med sopbilen hem, glada och nöjda med sin dag på stranden. Slut!

DISKUSSIONSFRÅGOR TILL PJÄSEN

- Vad är miljö?
- Vad betyder det att något är giftigt?
- Var slänger vi vårt skräp på förskolan?
- Var slänger vi vårt skräp om vi är ute (på gården, i stan, i skogen, på stranden)?

4

MAX OCH MINI PÅ STRANDEN

De tre rollerna:

- **Berättaren (pedagog 1)** läser de repliker som förklarar var Max och Mini befinner sig och vad de gör.
- **Max ("Maximera" - pedagog 2)** är en glad och sprallig karaktär. Lite impulsiv. Hen älskar – tja, i princip allt: mat, djur, sång, glitter, färger och ljud. Även om Max alltid vill väl glömmar hen i sin iver och glädje ibland att tänka efter och det kan då bli lite tokigt. I den här pjäsen slänger Max till exempel skräp i naturen, fast utan att mena illa förstås.
- **Mini ("Minimera" - pedagog 3)** är på många sätt Max motsats. Hen är ordentlig, eftertänksam och oerhört kunnig om miljön. Mini drömmer om en värld där vi konsumerar och kastar mindre. I den här pjäsen lär Mini sin kompis Max om nedskräpning och förklarar varför vi inte ska kasta skräp i naturen.

1

MANUS

BERÄTTAREN:

Max och Mini är glada över en dag på stranden vid sin favoritsjö. De har med sig picknick.

MAX:

Picknick, det är gott. Vad har du i din picknickkorg, Mini?

MINI:

Jag har packat ned en ostmacka. Och så har jag med mig lite saft. Vad har du i din picknickkorg, Max?

MAX:

I min picknickkorg finns det en läskburk och banan. Och ett lysande metspö som går på batteri – så att det lyser för fiskarna. Kolla här!

(Max viftar med spöet)

BERÄTTAREN:

Max och Mini äter sin picknick.

MAX:

Mini, nu vill jag bada!

BERÄTTAREN:

Max slänger bananskalet och läskburken på marken och springer mot vattnet.

MINI:

Stopp, Max – stopp! Du får inte bada förrän du har plockat upp ditt skräp.

MAX:

Men inte bananskalet, väl? Det kommer ju från naturen.

MINI:

Ja, men om du slänger bananskalet här i den bruna påsen för matrester istället, då kan ju faktiskt bussarna köra på det.

MAX:

Men då blir det ju alldeles platt!

MINI:

Nej – inte köra över. Tanka med det.

MAX:

Va, ska man stoppa bananskal i tanken?

MINI:

Nej, av bananskal kan man göra biogas. Det är som bensin fast bättre för miljön.

MAX:

Jaha. Men då slänger vi bananskalet i bruna påsen, då.

BERÄTTAREN:

Max slänger sitt skal i påsen för matrester.

(Mini harklar sig)

MINI:

Och så burken, Max.

MAX:

Var ska den vara?

MINI:

Den ska vi ta med hem och panta. Då får vi pengar och burken åker till en fabrik som gör en ny burk av den.

MAX:

Men nu då, kan vi bada nu?

MINI:

Ja, nu badar vi!

BERÄTTAREN:

Max och Mini springer ned till vattnet och hoppar i, och skvätter vatten på varandra. Plötsligt fastnar det en plastpåse på Max hand.

MAX:

Usch. Blå! Fy! Det ligger en plastpåse i vattnet, Mini. Bor den där?

MINI:

Nej, det är någon som måste ha kastat den i vattnet. Det är absolut inte bra för fiskarna. De kan fastna i den.

MAX:

Nu fick jag en idé, Mini. Vi kan ju lägga den i soptunnan på stranden!

MINI:

Ja, det är en bra idé Max! För vet du, om vi slänger skräpet i soptunnan, då gör nog andra också det. Vi brukar ju göra som andra gör.

MAX:

Så om jag plockar upp skräp som jag ser, då kanske andra också gör det?

MINI:

Ja, och låter bli att kasta skräp på marken. Det finns ju faktiskt soptunnor nästan överallt. Och man kan ju också ta med sitt skräp hem och slänga det där.

MAX:

Mini, Mini! Nu vill jag testa mitt nya fiskespö. Jag har gjort det alldeles själv. Har du sett. Det kan blinka och låta: bippi-di-bippi.

BERÄTTAREN:

Max sätter sig ned för att fiska med sitt blinkande fiskespö. Mini sätter sig bredvid med sitt alldeles vanliga fiskespö.

MAX:

Det händer inget, Mini!

MINI:

Vänta lite, fisken kanske kommer. Vi får nog ha tålamod.

BERÄTTAREN:

Plötsligt får Mini en fisk på kroken.

MINI:

Å, det är en liten söt fisk Max! Men den är så liten så den slänger vi tillbaks i sjön så att den får leva vidare.

BERÄTTAREN:

Max blir sur för att Mini fick napp och inte hen. Max kastar sitt fiskespö i vattnet. Men då händer det något – fiskespöet slocknar.

MAX:

Å nej! Batteriet måste vara slut. Men du Mini. Jag borde inte slänga det i vattnet, eller hur?

MINI:

Nej, för då blir fiskarna sjuka – batterier är nämligen giftiga för naturen. Men vill du gissa, Max, var tror du att du ska slänga batteriet?

MAX:

Enkelt, i soptunnan ju!